

Z přátelských kruhů

OMAHA, Neb. — Ct. redakce! Není tomu dávno, co jsem zase zavítal do Omahy po mém návratu z Čech. Navštívil jsem tudíž vaši ct. redakci, kdež jsem byl upřímně uvítán, ale zároveň také trochu pokárán za svoji netečnost vůči našemu časopisu. Slíbil jsem tedy, že vynahradím to, co jsem zanedbal, což nyní plně činím. Doufám, že et. členství mně promíne nějakou tu slohovou chybičku, neboť nejsem žádným spisovatelem. Ku konci března bude tomu již rok, co jsem byl probuzen. Jako ta příroda vždy na jaře probouzí se z dlouhého spánku zimního k životu novému, tak i já mám v sobě cosi společného, že skoro každým jarem též začínám život nový. Totiž mám zalíbení jezdit po světě, a již jsem byl připraven, jen se mi bylo rozhodnout na kterou stranu. První má cesta byla přes Paříž do Ameriky a druhou tedy jsem se rozhodl přes Londýn. Vlak již nedečkával čekal, až přijede ta jeho odměřená doba, až konečně zahvízdal a začal se pohybovat ku předu. V hlavě mně kmitaly všelijaké myšlenky, až konečně mně nezbyvalo nic jiného, než dát té milené matičce Praze a všem přátelům srdečné s Bohem. Vlak jel rychle, až jsme se brzy ocitli na hranicích. Tu zase draly se mi vzpomínky na ty milé Čechy, které jsem kolikrát skoro celé projel, zdaž je ještě někdy spatřím. Ale pomyslil jsem si: No, na moji povahu by to spíš mohlo být ano, než ne, a jel jsem veselé dál. Jel jsem přes Drážďany, Lipsko, Hanover, přes Holandsko, odtud po moři a dále drahou až do Londýna. Již zde ve vlaku jsem si všiml, že zde panují jiné zvyky. Nebylo snad jediného člověka, který by neměl noviny a nečetl při jízdě, a sotva přijel vlak do nádraží, již z vlaku vyskakovali, a než se vlak zastavil, již byl skoro prázdný. Taktéž když odjížděl, tak do něj skákají a kondukteři sotva stačí v běhu zavírat dveře, a za minutu vlak je v tahu. Tak se to opakuje celý den. Nyní jsem já též přijel do nádraží Victoria, a tam ruch nádražní mě již ani nepřekvapil, neboť jsem tomu byl již zvykl. Nejdříve sem si dal svá zavazadla ušehovt, a potom sem vyrazil z nádraží na ulici. Když jsem se tak rozhlédl kolem sebe, tak mě až rozum ostal stát nad tím, co jsem viděl. Připadalo mně to, jako když rozhrábne mravenčí hnízdo. Lidu všude kolem na tisíce, každý spěchal jeden víc než druhý, a mezi tím se míchali v pestrých barvách různé kočáry, automobily, tramvaje koňské atd., všecko v největším chvatu jako o závod, zvláště na hlavních ulicích. Člověk někdy nemůže přejít přes ulici i kdyby chtěl. Hledal jsem Regent ulici, měl jsem totiž adresu na spolek Sokol od vývoz. spolku z Prahy. Tak jsem šel již hodinu z nádraží, šel jsem ale pomalu a nestačil jsem si prohlížet, buď nějaký pohřeb, buď rozbitý automobil, neb nějaké shromáždění, neb něco jiného, až konečně jsem se dostal na Picadelli cirkus. Odtud to nebylo již dlouho, než jsem to našel. Zde jsem se seznámil a domluvil s krajany, neboť český se můžu již domluvit všude. Projímali jsme si být asi 3 neb 4 a stravu jsme sháněli, jak jsme mohli. Hlavní naší výživou byl čaj. To zde panuje takový zvyk, že se vaří zde čaj ráno, v poledne a večer a na svačiny též. Taktéž i ryby jedí třikrát za den. Práci jsem dostal hned, poněvadž jsem se za žádnou lehkou práci nestyděl, zvláště zde v Americe, vzal jsem, co přišlo. Když potřebovali

zámečníka, pekaře, portna, neb prodavače, neb na farmu, sto chutí jsem měl do práce, a když jsem tam byl, tak s dvakrát takovou chutí jsem zas utíkal pryč. Myslel jsem si, že bych se to brzy naučil, a potom bych už při tom musel ostát, a zrovna se mně vždy připletlo to pražské pořekadlo "Furt se de" a taky jsem ale hned šel. Zde jsem dostal pěknou práci, času jsem měl občas dost, a když jsem neměl, tak jsem si udělal čas buď týden neb dva. Tak jsem měl co prohlízet, podle plánu jsem našel všecko. Tak jsem si šel prohlédnout Regent Park, jenž má rozlohu velikou; nachází se tam též zoologická zahrada a veliké jezero. Prostředkem parku je promenáda, po obou stranách jsou velké košaté stromy, které chrání obecnost před úpalem slunečním. Rajská vůně z překrásných a různobarevných květin, nasycuje každého, kdo sem živě a ozdobně upravených záhonů, nasycují každého, kdo sem zavítá. Pravý ráj to byl, neboť ani Adam s Evou tam nescházeli, lavičky pod košatými stromy byly obsazeny do jedné, neboť byl právě překrásný jarní den. Já jsem zde ztrávil skoro celý den, ani se mi odtud nechtělo, až mě potom můj přítel ohlašoval, že už je té vůně dost nasycen a že chce též něco jiného k nasycení, totiž můj žaludek. Tak co jsem mohl dělat? Tenkrát jsem Trinerovo hořké víno po ruce neměl, tak jsem mu musel koupit za 6 penů "good dinner." Jinak jsme se ale snašeli dost dobře spolu. To bylo zas jiný den, když jsem ráno vstal a co vidím, tak mně napadlo, snad už to není konec světa! Skoro tma byla a na 5 kroků nebylo vidět nic, než hustou tmavou mlhu, která dusila celé město, no zdravé to nebylo. Dlouho to trvalo, než sluneční paprsky si prokrestily cestu a mlha musela ustoupit, kam, to nevím. Nastal 1. máj, ulice byly přeplněny, povozy jen pomalu mohly ku předu, a po Picadelli táhl nesmírný zástup lidstva s vlajkami v čele, všecka možná řemesla zastoupená. Průvod se ubíral do Hyde Parku, v úplném pořádku, několik policistů stačilo, aby zástup nebyl zdržován v postupu. Když přišli na místo, utábořili se na trávníku a řečníci střídali se jeden za druhým, aby utužili zájem v lidu o který bojují. Svátek ten slavili dlouho do noci. Tento park jest největší ze všech a zařízení k úplnému pohodlí a zálibě obecnstva. Krásné sady, v nich hojnost ptactva, veliké košaté stromy, ty ozdobené záhony, a líbezná vůně uchevací je každého. Čarokrásné jezero v němž milovníci loďček se baví do syta, krásný altánek, v němž vojenská hudba hraje zadarmo pro každého, pro všecko možné občerstvení a pobavení je tam postaráno. Rády kočárů a automobilů projíždí zde svým tempem, z nichž vyhlíží různé obličejy, mladé i staré, většinou ženské, veselé a smutné. Též smutných mně bylo nejvíce líto, myslel jsem, že snad mají chudáci hlad. Ale při tom jsem si myslel, kdybych já tak byl na jejich místě v tom autocobilu, to bych jináč koukal na ten svět, třeba 14 dní ne nejedl. Také něco o výstavě. Když byl první den otevření rakouské výstavy, tak jsem honem spěchal, aby mně to žádný nevykoukal. První co mne zarazilo hned u vrat byl rakouský příslušník v uniformě, to je v Londýně málo kdy vidět. Byl oblečen v modré šaty, asi jako kondukteři v Čechách. Tento měl právě na rameni číslo 12 a hned jsem se ho ptal, co dělá Čáslav, že jsem slušil také u 12. On ostal celý vyjeven. Já říku, jak to tak, vzdal 12. jinde

není než v Čáslavi, ale že to bylo v Londýně, tak nechtěl Čáslavu znát. Jen z té 12. jsem měl takovou radost, že se mně smávali doma, obyčejně taková, které pro jejich šikovnost vláda neomohla potřebovat, že nosím díla na rameni, a tady se s číslem produkujou na světových výstavách. Potom jsem šel dále do vnitř. Tu se přede mnou rozprostíraly do dálek modráčkové hory nahore zasněžené, krásná to reklama Tyrolska, jak opravdové. Šel jsem dále a viděl jsem krásné jezero, v němž se bavilo obecnost jezdeckým v loďčce. Z velké výšky ve sklonu asi 60 stop pustili loďčičku do vody a tato pak lítala jako když jsem jel po moři. A mnoho jiných atrakcí asi jako v Novém Yorku na Coney Islandu, zde bylo v plném proudu. Jdu ještě dále dovnitř, kdež jsem viděl různé průmyslové odvětví, Taktéž Vienna by night tam dělala velkou reklamu. Konečně jsem přišel do toho českého oddělení. Pěkná to chaloupka dřevěná, opatřená nápisy: "Kingdom of Bohemia." Vejdou do vnitř a vidím české usměvavé tváře slečinek z Chicaga, jež prodávají různé vyžívané a ozdobné zboží. Dále jsem viděl krásnou panorámu různých českých měst, mnoho knih a cenných památek z Museum z Prahy sem přivezených. Také pan hrabě Luettov, starší již pán, stále se zde zdržoval a živě rokoval a tlumočil české zájmy. Mnoho jiných krásných dojmů jsem si odnesl, to by vzalo mnoho místa podrobně vylicí. Taktéž jsem ani neopomněl prohlédnouti si různá musea jako Britické museum, nejbohatší na celém světě; dále Albert museum, kdež jsem viděl různé modely dřívějších strojů a lodí válečných a obchodních, postup a vývin průmyslový až na nejnovější doby, též indické museum, národní galerie, kdež jsou obrazy z dob před Kristem, a jiné od všech nejslavnějších malířů světa. Též královský palác a Parliament House skýtá eizinci krásnou podívanou. Různé kostely, zvláště chrám sv. Pavla mne zajímal, různé hrobky králů a starozitnosti též. Na štěstí se mně naskytla příležitost viděti japonské námořnictvo asi 300 mužů. Přišli si pro válečnou loď, kterou Japonsko koupilo od Anglie, a při tom navštívili Londýn. Jeli na vozech městem pomalu, neboť těžko jim bylo postupovat v tom davu obecnstva, který pásotem a křikem přehlušoval jejich pozdravy. Večer potom na jich počtu bylo uspořádáno divadlo v Alhambra, kdež také ku konci představení byla ukazována kinematografem válka rusko-japonská, všecko jako živé. Mezitím se ukázala několikrát podobizna nějakého generála japonského a tu obecnost tleskalo Japoněčkům. Ale když přišel obraz gen. Kuropatkina, tak bylo ticho. Byli jsme tam tři Češi, tak jsme začali tleskat na ruce jako bez rozumu a křičet na zdar! až se jich k nám trochu málo přidalo, ale většina jich bylo proti co o nás mluvili, ale my zas mluvili česky o nich. Tak se přece dostalo též i ruskému generálu potlesku tak dlouho, dokud nezmizel. V Hippodromu jsem viděl též divy světa, zvláště americkou povodeň a mnoho jiných kusů. Jako všecko dobré také má své zlé stránky, tak i Londýn má něco, totiž část města zvanou "White Chaple," do kteréžto části bych žádnému člověku neradil jít, zvláště v noci ne, ale ostatní ohromné části stojí za podívanou. Když jsem si to zde všecko dost prohlédl, tak jsem jel dále do té svobodné Ameriky. Nad tím svoboda mně trochu zaholela hlavu, ale brzo mně to pře-

Storz

PIVO.

Storzovo pivo nabylo nejvyšší uznání při Lincolnské státní výstavě r. 1894, nejvyšší uznání a zlatou medaili v Transmissiivské výstavě v Omaze roku 1906, nejvyšší uznání a zlatou medaili v Lewis-Clarkově státní výstavě v Portlandu Or. r. 1905, A to v s. učelí s n' jzhlášenými pivy z celohosváta a když rozhodovala porota nejkusenějších odborníků. Žádné jiné pivo nedojí tak vysokého schválení. Píje Storzovo pivo pro své zdraví. Méto ho beđu doma. C3

Storz Brewing Co. OMAHA.

HIGH GRADE BOTTLED BEER

"Storzovo pivo" prodávají všichni přední obchodníci. Nemá-li je váš, dopište si nám o ceny na přímou dodávku.

Dr. Geo. F. Simánek

český lékař a ranhojč

v čísle 1262 jižní 13. ul., Omaha.
 Úřední hodiny: Od 2 do 4:30 odp.; od 6:30 do 7:30 večer. — Tel. 3769.
 Res. Tel. Douglas 1964.

Pi. Rosie Kretschmer
 ranhojčička
 a vyrobitelé a proslulé
 České křemné a bylinné masti 3 druhy

Jest výborným prostředkem proti otravě krve, dále léčí kostičky, revmatism, čerstvú nebo zastaralé rány, oční neudhy, vyrážky, lišej atd. Tyto masti vyléčily sta třpích a pro svoji spoahlvou léčivost nemají sobě rovných. Navštívte ji osobně nebo dopište, ude jíe popis své choroby.

Krabička (5 unci) 50c.
 Na venek poštu 55c.

Adresujte:
MRS. ROSIE KRETSCHMER,
 16m3 1942 So. 16th St., Omaha, Neb

NAŠE PREMIE!

Jako obyčejně tak i letos nabízíme celoročním předplatitelům na Pokrok Západu (Pokrok, Creteský Pokrok, Kansaský Pokrok, Dakotský Pokrok, Iowský Pokrok) různé cenné a praktické premie za nepatrný jen doplatek. Premie naše jsou vhodnou ozdobou domáceho a výběr jich jest tak hojný, že každý náš předplatitel nalezne mezi nimi některou, jež se mu bude zamlouvat.

Tyto druhy kalendářů máme v zásobě pro naše celoroční předplatitele, již si mohou vybrati dle libosti jeden z nich:

PEČÍRKŮV NÁRODNÍ KALENĀŘ — Krámská cena tohoto kalendáře jest 35c, předplatitelům poskytujeme jej jako premii za pouhých 15c.

ČESKÝ ZÁPAD — Krámská cena tohoto kalendáře je 35c, my však jej dáváme našim předplatitelům jako premii za pouhých 15 centů.

O B R A Z Y :

Mimo kalendáře nabízíme celoročním předplatitelům našich listů obrazy, umělecky barvotiskem neb tušováním provedené, za následující mírný doplatek:

Mistr Jan Hus loučí se se svými přáteli před upálením v Kostnici. S předplatným jako premie 50c — jinak \$1.00.

Obraz Husa a Žižky. S předplatným 15c — jinak 30c.

Podobizny presidentů Spojených Států. S předplatným 20c — jinak 50c.

Večeře Páně. S předplatným 20c — jinak 50c.

Různé obrazy svatých. S předplatným 15c — jinak 25c.

Různé krajino-malby v bohatém výběru. S přeplatným 15—25c.

K těmto obrazům zasiláme za pouhých 55c úhledné a velice ozdobné rámy, jichž krámská cena jest \$1.00.

Dále dovolujeme si oznámiti, že obdrželi jsme zásobu českých, anglických a anglicko-českých slovníků, jakož i tlumačů, jež prodáme za tyto ceny:

Jonášův česko-anglický slovník \$1.50
 Jonášův anglicko-český slovník 1.75
 Jonášův tlumač 1.50

Mimo to máme celou zásobu pěkné knihy: "100 deklamací pro mládež" od nejpřednějších českých spisovatelů, již nabízíme za 50c.

"Na marjáncu" (The Village Tavern), polka, pro dvě ruce na piano, za 25c.

"Louka Zelená", (The Green Meadow) valčík pro dvě ruce na piano za 25c.

Zvouce přátele své k hojnému předplacení a podporování nejlaicnějšího českého časopisu, doufáme, že hojně využítují přležitosti námi poskytované. Se vši úctou

Vydavatelstvo "Pokroku."